

man ikke saa høj en Lejeindtægt af disse Beværetninger. Det vidner om, hvor smaat man fra Lovgivningsmagtens og Administrationens Side ser paa disse Forhold. Der er andre Forhold i denne Forbindelse, som jeg har haft Lejlighed til at tale gentagne Gange om her i Tinget, det er det sørgelige Syn, man ser rundt omkring, naar man kommer paa Banegaardene, navnlig i 3die Klasses Ventesalene, hvor Folk, som ere ansatte ved Jernbanerne, kunne sidde og drikke Punch og Snapse. Det er hændet mig, at jeg er kommen paa en Station og har set ikke mindre end 5 Portører sidde en Vintermorgen Kl. 7 i Ventesalen og drikke Kaffe-punch. Hvorledes kan man saa undre sig over, at der sker Ulykker paa vore Jernbaner paa Grund af Togspersonalets Forseelser? Hvad Garanti har man saa for, at ikke Sikkerhedstjenesten er betroet til Folk, som ere, om just ikke hvad man kalder fulde, saa dog stærkt paavirkede af berusende Drikke? Men naar man har haft Lejlighed til at iagttage saadant, synes jeg, det i allerhøjeste Grad vidner om, at man fra Lovgivningsmagtens Side ikke har Øje for, hvilken Samfundsopgave her ligger; man har ikke Forstaaelse af, at det er i Samfundets Interesse at faa de alkoholiske Drikke trængte saa langt tilbage som muligt og helst faa dem helt udryddede af de Forretninger, hvor de nu findes. Endelig vil jeg sige, at naar man undertiden hører Udtalelser om eller læser i Bladene, at det er uforskammet, at man i Lovgivningen vil bestemme, hvad Folk maa spise og drikke, saa er der aldeles ikke Tale om dette; der er ikke en Stavelse i de Forslag eller i de Krav, vi have fremsat, der gaar i den Retning. Det, man kræver, angaar Udøvelsen af den Næringsvirksomhed at forhandle berusende Drikke, det er her, man vil have, at Lovgivningen skal regulere Forholdene, men selvfølgelig skal den absolut ikke blande sig i, hvad de enkelte Personer ville nyde eller ikke nyde i deres private Hjem.

Min Stilling til de fremsatte Forslag om Forhøjelse af Skatten paa Spiritus og det skattepligtige Øl er altsaa den, at under de givne Forhold har Staten Ret til at træffe Bestemmelsen med Hensyn til Alkoholtrafikken; Staten har ikke villet være med til at give Afkald paa denne Ret, den

har ikke villet give denne Ret fra sig til Kommunerne, den har ikke villet give Folk Selvstyre, den har ikke villet give den nødvendige Støtte til det Oplysningsarbejde, der skal foregaa, og den har paa forskellige Omraader gennem Lovgivningsmagten og Administrationen vist, at den slet ikke har Forstaaelsen af, hvad der tjener Samfundets Interesse. Den har den Opfattelse, at det er i Statens Interesse at faa saa mange Penge ind i Kassen som muligt ved Alkoholtrafikken. Ud fra disse Betragtninger maa jeg sige, at jeg ikke vil være i Stand til at stemme for de fremsatte Lovforslag.

Svendsen: Vi have nu i flere Dage forhandlet om de foreliggende Lovforslag, og man maa indrømme, at der ikke fra Oppositionens Side er taget med de allerblideste Hænder paa Forslagene. Man kommer uvilkaarligt til at indrømme Rigtigheden af det gamle Ord, som siger, at det er let for en Opposition at øve Kritik og opponere, vel at mærke, naar man tager sig Oppositionen og Kritikken let, thi hvis man ikke gør det, er det ikke let. Disse Dages Forhandlinger vise, at den Opposition, som er rejst fra Socialdemokraternes og de Radikales Side, ikke har været, som en Opposition og en Kritik efter min Formening absolut bør være, den bør ikke alene indskrænke sig til det negative, til den partipolitiske Nedrakken af alt, hvad der kommer fra Modstanderne, men den maa tillige stille sig som Opgave at paavise den Vej, man maa gaa for at naa frem til sit Maal, og det er ikke sket fra de ærede Herrers Side. Socialdemokraternes Stilling til de foreliggende Forslag kende vi jo fra gammel Tid. Vi vide, at de ere ubetingede og absolutte Modstandere af indirekte Beskatning og da særlig af Skatten paa bajersk Øl. Jeg husker saaledes fra tidligere Tid, da vi behandlede det første Lovforslag om Indførelse af Skat paa bajersk Øl, at Socialdemokraternes Ordfører, det daværende Medlem fra Skjolddelev, Harald Jensen, her i Tinget udtalte som Socialdemokraternes Anskuelse, at det var et af de fordømmeligste Lovforslag, som maaske nogen Sinde var fremsat i en lovgivende Forsamling, og de vilde derfor ikke en Gang saa meget som have den Ulejlighed at deltage i Arbejdet